

איגרוף

הנער שאיסטובול

דיק סיגי היה שוטר בריטי בפלשתינה, ב' תקופת המנדט. לא פעם הוזמן לו להיות נוכח בתגרות בין יהודים וערבים. דיק נשא אשה יהודיה וחזר לבריטניה. כיום הוא עובד ב' שגרירות הבריטית בישראל.

השבוע ניתנה לו הזדמנות נוספת לחזות בתגרת אגרופים בין יהודי לערבי. אולם ה' פעם היתה זו תגרה ספורטאית. חיים שואף (21), צעיר יהודי שעלה לפני שנה וחצי מתורכיה, התמודד על הזירה בקרב אגרופים עם נאבי האקים (20), צעיר ערבי יליד חיפה. דיק סיגי היה אחד מארבעת שופטי הזירה.

בסיבוב הראשון של הליגה האישית ל' איגרוף, שהחל השבוע בתל-אביב, היתה הת' חרות בין שואף לחאקים הקרב המרכזי וה' מעניין ביותר. שאר התחרויות היו של מת' אגרופים בדרגה ב', הופיעו בהן מתאגרים חודשים וגם קבוצה חדשה בזירת האיגרוף, קבוצת מכון הבדק בלוד.

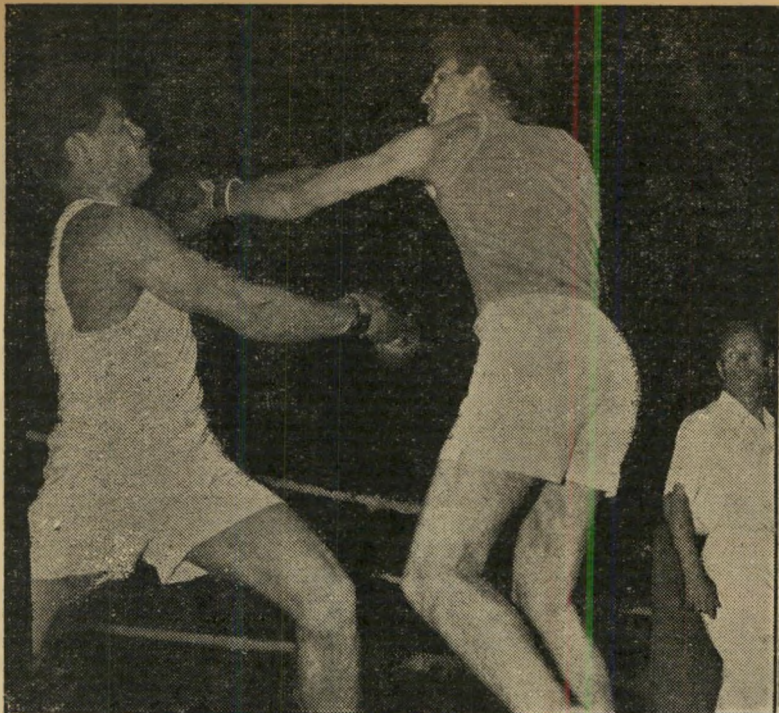
מכות בגלל בחורה. למרות שהותו הקצרה בארץ, הפך חיים שואף אחת הד' מיות הבלוטות בענף האיגרוף הישראלי. תחילת הקריירה שלו היתה באיסטנבול מו' לרתו. היה זה באחת השבתות, לפני חמש שנים, כשהיים טייל עם חבר ברחוב. כמעשה קונדס דחף אותו חברו ישר לחיקה של נע' רה תורכיה, שהלכה בלחית גבר. לרוץ מזלו של חיים היה הגבר אלוף תורכיה באיגרוף. המכות שקיבל הביאו את חיים שואף ל'

מועדון, בו החל ללמוד להתאגרף. תוך שני' תיים הפך אלוף תורכיה במשקל חצי בינוני' קל, נכלל כיהודי יחיד בין ששה מתאגרים שייצגו את תורכיה ברומא, בקרב בינלאומי נגד המתאגרים החובכים של איטליה. מתוך ששת המתאגרים התורכים היה שואף ה' יחיד שזכה בנצחון, הפסיד לעומת זאת שתיים משינוי ממת ראש של יריבו.

בישראל גר חיים במעברה ליד תל-אביב. מקצועו נגר, אולם הוא עובד בחברת עמיר' ביעף בענף הביצים. הוא נשוי ואב לילדה. 'למתאגרף זה מצויין להיות נשוי', מסביר חיים, 'הראש שלו לא עסוק בבחורות.' כבר לפני שנה זכה שואף בכתר האליפות במשקלו, כשניצח את מקלר, האלוף לשעבר. הוא נכלל בין המתאגרים הישראליים ש' גשלו לבריטניה, הביא נצחון לנבחרת ב' קרב היחיד בו השתתף, במנצח-טר.

רם בזירה. נאבי האקים החל להתאגרף לפני כשלוש שנים, כשידידו הביא לקבוצת הפועל חיפה. במקצועו, חשמלאי רדי, לא הצליח האקים להשיג עבודה, עובד עתה ב' עבודות בנין שחורות, לומד בשיעורי-ערב כדי לרכוש השכלה תיכונית. 'אם היתה לנו עבודה', מסביר הוא, 'היינו יכולים להת' מסר יותר לספורט.'

למרות שמשקלו של האקים עלה השבת ב' שלושה קילוגרם על זה של שואף, שתוך שבוע אימונים אחד במכבי תל-אביב הוריד חמשה קילוגרם ממשקלו, עלה עליו שואף בכושרו הטכני, בהעזתו וכוח סבילותו. ב' סיבוב השלישי הופיע, בפעם הראשונה ב' אותו ערב, דם על שפתיו של האקים. הקהל,

מתאגרים שואף רואקים

שאו נשים ותהיו מתאגרים טובים.

בא של תחרויות הליגה האישית לאליפות יש' ראל באיגרוף.

ברובו נוער פרברים, צעק: 'שלח אותו ל' פנסיה! אמבולנס לביילינגסון!' שואף ניצח ביתרון נקודות, סלל לעצמו דרך לסיבוב ה'

כדורסל

סולחה בסוף

הכדורסל בישראל עוד לא גווע — הוכחה ניצחת לעובדה זו שימש משחק גמר הגביע בין קבוצות מכבי והפועל תל-אביב, שנערך השבת בחולון. 2500 הצופים, שמילאו את איצטדיון הכדורסל החולוני, הוכיחו כי קר' בות מרתקים וארגון נאות יצליחו להחיות את הענף הנמצא בשפל.

היה זה משחק גביע טיפוסי. בעוד ש' כדורסלני הפועל נסעו לבית-הבראה כדי לנוח לקראת המשחק, טיילו להם כדורסלני מכבי בשקט בחוצות תל-אביב. את אחד מאוהדי הפועל, אחרי שראה את אברהם שניאור מטייל ברחוב דיונגוף: 'אם שניאור מרשה לעצמו לטייל, סימן שהסכנה למכבי אינה גדולה.' אולם במגרש היה גם שניאור עצבני. אוהדי שתי הקבוצות הופיעו עם רעשיים, פעמונים ושאר פטנטים מקוריים לעידוד ה' שחקנים.

כבר מתחילת המשחק גילו כדורסלני מכבי את עליונותם, הצליחו מיד בפתיחה לקבוע הפרש נקודות גדול. אולם כאשר, לקראת הסיום, הצליחו אנשי הפועל להקטין את ה' יתרון, חששו אנשי מכבי מהפסד, החלו להקפא את הכדור, זכו לקריאות בוז ולעג, ולמטר מבטעות שורק הקהל למגרש.

הגביע של מכבי. נצחוננו של מכבי (44:53) היה מוצדק. החמישיה הראשונה של מכבי (שניאור, קליין, פריש, חסיד ו' כהן-מיניץ) עלתה על כדורסלני הפועל בשתי דרגות. רק כשהפרש הנקודות, שהיה תחילה בגובה של 17 נקודות, קטן ל-6 נקודות, גבר המתח. צעק יהושע רוזין, מאמן מכבי, על שחקניו: 'מה אתם עושים? אתם לא משחקים כדורסל בכלל, אולי תשחקו כבני-אדם?'

בפסק-הזמן הצטופפו כל כדורסלני מכבי, שמו יד אל יד, אמרו בקול במקלה: 'ש' יהיה מזל!' גם לא עלו על המגרש עד ש' הצטרף אליהם גם המאמן רוזין.

אולם המול פנה להם תחילה עורף. הפועל צימצם את ההפרש עוד יותר, התקרב לתו' צאת שתיים. רוזין ביקש שוב פסק-זמן, הכ' ניס להרכיב את שניאור, ותוך חמש דקות גדל היתרון שוב ל-15 נקודות.

בסיום נשברו אנשי הפועל לגמרי. כש' הקפאו המכבים את הכדור, לא נתנו למשחק להתפתח, החלו כדורסלני הפועל לפגוע במת' כחן בייריביהם. כאשר פגעו בכוח רב מדי, צעק שניאור לעברו של עוזי לובושיץ: 'אני אשבור אותך עוד מעט.' עוזי רץ אל השופט עמיאל, אך זה לא הפסיק את ה' משחק.

רק כאשר קיבלו המכבים את הגביע, ניגש שניאור, לעיני הקהל הרב, אל עוזי, ביקש ממנו בחיוך: 'בוא נעשה סולחה.' השניים התחבקו והקהל פרץ במחיאות-כפיים. הגביע נשאר אצל מכבי.

מאת שייע גלזר

בעיטה חופשית מורדכוביץ מפספס

הילד, או לעדי מלאו עכשיו חמישה חודשים. הוא כבר בועט באמבטיה ומתכוונן להיות יורש של אביו.

ממה שנכנס לרשת

נח רזניק התחתן סוף סוף. כמו מכביסט נאמן הוא התחתן במועדון מכבי הצעיר. עליד מועדון מכבי. באתי לשם וכמעט לא הכרתי אף אחד, כולם באו לי עם פפיונים ודברים כאלה. היו שם נציגים כמעט מכל קבוצת כדורגל, מהנהלת מכבי ו'

ערי

תקומו בארבע ותשחקו כדורגל.

הפועל, מההתאחדות וכולם. רק השופטים לא באו. הם עוד עושים שביתה, שמעו את זה הרבנים, שגם הם לפעמים שופ' טים — ברבנות לא בכדורגל — וגם הם לא באו. רק באיחור של שעה הם הופיעו ערוך את החופה. את החופה החזיקו אחד מחכבי, חולי לוי מבי"ח ורוזנבאום מהפועל תל-אביב. בקיצור, היה שמח ובקרוב אצלכם... **להפועל תל-אביב יש כנר** אה כסף מיותר. הם שולחים כל שבוע את קבוצת הכדורגל לנוח, מיום חמישי עד יום שבת, בשפיס. כאילו שזה יעזור להם. הכדורסלנים התחילו לקנא בכדורגלנים והשבת כבר יצאו גם הכדורסלנים יחד עם הכדורגלנים לנפש. בשבת כמעט היה פוצץ וכמעט שלחו את הכדורסל לחיפה ואת הכדורגל לחולון. אבל אפילו אם זה היה קורה, הבדל גדול לא היה. אלה ה' כדורסלנים, הפסידו למכבי תל-אביב בהפרש של 9 סלים וה' כדורגלנים הפסידו בהפרש של 4 גולים... **יעקב חודורוב** התערב עם אחד מהחברים, שבמשחק נגד מכבי חיפה לא יצליח שלמה לוי להכניס לו אף גול. מה עשה אותו חבר — הלך לשלמה לוי וסיפר לו על זה. שלמה לא יודע חכמות, הכניס לחודורוב לא גול אחד אלא שניים ועשה לו עוד סימן באצבע. אז אני שואל אתכם, אפשר לסמוך על חברים?

מ זה רע היה למכבי תל-אביב ברמת מגן תמיד. אפילו בעתונים כבר ניב' או החכמים שבמשחק ברמת-גן יבוא ההפסד הראשון למכבי בעונה, ואם יקרה נס, נצא בחיקי. אנחנו כאילו נסענו ל' רמת-גן רק כדי לעשות טובה ולקבל את מה שמגיע לנו; בעלי-הסיכויים היו הפועל רמת-גן. אבל בדקה ה-11 כבר נשאר כל החכמים עם פה פעור, אחרי שרפי לוי הכניס את הגול הראשון. וכשהמשחק נגמר בסוף, בתוצאה 3:0 לטובתנו, קראתי למח' רת בעתונים שמכבי הכניבו. אם לתת 3:0 זה נקרא להכניב, אז אני לא יודע מה. כמה היינו צריכים לתת? עשר? הייתי מסכים שכל שבת נאכזב בתוצאה כזאת. ובעצם, הפועל רמת' גן עוד לא זוכרים את היום שהפסידו 3:0 על המגרש שלהם. אבל מה שמרגיז, זה שהקהל של הפועל רמת-גן לא למד להפסיד בכבוד. כל הכבוד לקבוצה עצמה, אבל זאת לא אומרת שאם הם קבוצה טובה, הם מוכרחים לנצח כל קבוצה. יש קבוצות יותר טובות מהם.

הקהל הזה, של הפועל רמת-גן, יותר גרוע מהקהל התורכי. הם מתחילים לצעוק בוז. אחר כך, עוד לפני שהכדור מגיע אלי, הם צועקים 'הביתה!' פלא שהכדור בורח ממני? ובסוף, כשהם רואים שגם זה לא עוזר, הם זורקים אבנים וקליפות על השוער של מכבי ועל הליינמן. זה לא פלא שהשופטים רוצים לעשות שביתה. הגיע הזמן שגם לקהל כזה יתנו איזה עונש. שידע לו.

★ ★ ★

ב מחצית הראשונה של המשחק שיחקנו דחקא כדורגל טוב. שיחקנו במשחק צירופים יפה. גם להגנה שלנו היה יום גדול בכל המשחק.

במחצית השנייה נחלשו החלוצים והמשחק נהיה פחות או יותר שקול. אחרי שרוניק נגע בידו בכדור ברחבת השער והשופט פסק פנדל, חשבתי שיהיה אוראל אם הם היו מכניסים את הגול הזה, היו מקבלים מרץ והיה קשה לנצח אותם. אבל חנוך מור' רכוביץ' בעט בכשתון... ישר מעל השער — החוצה.

אתם יודעים מה עשה אחרי זה הארון, המאמן של רמת-גן? לא תאמינו לי אולי, אבל הוא צעק: 'אין דבר, זה טוב!' כי אחרי שבשבת שעברה פיספסו שני שחקנים אחרים של רמת-גן פנדלים, צעק עליהם מורכוביץ': 'אויה מין שחקנים אתם?' ב' משחק הזה היה תורו לבעוט פנדל והתוצאה ידועה.

אחרי הפיספוס ירד המוראל של רמת-גן לגמרי. הם פיתחו כמה התקפות יפות, אבל לא הלך להם להכניס שער כבוד. חשבתי שהמשחק יגמר ב-2:0. אבל שתי דקות לפני הסוף אמרו החברים: עוד אחד ודי! אנחמיאס הכניס עוד אחד ודי.

עכשיו בקשר אלי אני יודע שאתם תגידו: או, עוד פעם תירוצים. טוב. ברמת-גן יודע המשחק ברבע לארבע וביפו בשלוש ורבע. קבעתי שאני אבוא לעבודה לקחת את האוטובוס, לצאת לחיפה בשעה 5.20. המשחק נגמר אולי רק בחמש וחצי. אז אם אני חושב כל הזמן במשחק שאני מאחר לעבודה, איך יכולים לשחק כדורגל?

חץ מזה יש לנו ילד שמעיר אותנו כל בוקר בשעה ארבע. אז תקומו אתם בארבע ותשחקו כדורגל. אם כבר מדברים על